

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/135/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422010331
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6422010331.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. MBA, a JUDr. Petra Kvietka na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. januára 2023, v trestnej veci obžalovaného A. B., stíhaného pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák., resp. prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/54/2022 zo dňa 26.10.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. zamieta.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/54/2022 zo dňa 26.10.2022 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným v bode 1) obžaloby zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a v bode 2) obžaloby z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., a to za skutky, ktorých sa dopustil tak, že

1)

dňa XX.X.XXXX v čase medzi XX.XX - XX.XX hod. na E. J. U. v Q. F. v blízkosti P. domu, zozadu pristúpil k F. Y., ľavou rukou ho chytil za bundu so slovami „daj fet, lebo ja za fet dokážem aj zabiť“, na to mu pravou rukou siahol do pravého vrečka bundy, odkiaľ mu zobral otvorenú krabičku cigariet s finančnou hotovosťou XX,-Eur, a to aj napriek tomu, že sa F. Y. snažil brániť a následne ho obvinený A. B. udrel do tváre, čím mu spôsobil povrchové poranenie hornej pery, ktoré si nevyžiadalo lekárske ošetrenie a škodu vo výške 80,-Eur,

2)

dňa XX.X.XXXX v čase o XX.XX hod. preskočil XXX cm vysoké latkové oplotenie rodinného domu č. XX na E. U. N. studňou v Q. F., kde lakťami a poriskom od lopaty rozbil sklenenú výplň a rozlámal priečky piatich dvojkrdlových kazetových okien o rozmere 107 x 80 cm, presklenú stenu zloženú z troch samostatných okien o rozmere 400 x 150 cm, presklené vchodové dvere, rozbil kvetináč a svietidlo, čím majiteľovi domu J. U., nar. X.X.XXXX, bytom J. XXXXX/X, Q. - F., spôsobil poškodením škodu vo výške 7.008,-Eur.

Za toto konanie ho Okresný súd Žiar nad Hronom odsúdil podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 7 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. v spojitosti s § 74 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému J. U., nar. X.X.XXXX v Q., trvale bytom Q., J. XXXXX/X, škodu vo výške 7.008 eur.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho svojím odvolaním cestou svojho ustanoveného obhajcu napadol obžalovaný A. B..

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný cestou obhajkyne uviedol, že nesúhlasí s právnou kvalifikáciou skutku pod bodom č. 1) rozsudku, pretože poukazuje na to, že siahnutie rukou do pravého vrecka bundy poškodeného, odkiaľ obžalovaný vybral otvorenú krabičku cigariet, v ktorej bola finančná hotovosť, o ktorej nevedel, ako aj chytenie bundy ľavou rukou, nemožno podľa obhajoby považovať za násilie v zmysle § 188 Tr. zák., nakoľko obžalovaný pri tomto úkone neprekonal žiadny odpor poškodeného. Poškodeného obžalovaný udrel až potom, čo mu vybral krabičku s cigaretami z vrecka, čo vyplýva aj z výpovedí, tak obžalovaného, ako aj poškodeného. Preto je obhajoby toho názoru, že malo ísť len o prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. c), resp. d) Tr. zák., kedy sa súd dostatočným spôsobom nevysporiadal s obranou obhajoby vo vzťahu ku skutku pod č. 1). Samotný poškodený Y. opisuje celý skutok vo svojich výpovediach v detailoch odlišne, kedy si na detaily poriadne nepamätá, čo potvrdil aj vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní. Sám uviedol, že nevie presne, aké slová použil obžalovaný predtým, ako mu zobral cigarety, z čoho jasne vyplýva, že jeho pamäťové schopnosti sú podpriemerné. Teda podľa názoru obhajoby nie je správne ustálené, čo presne mal obžalovaný poškodený uviesť, pričom sa jednalo len o všeobecnú konštatáciu bez konkrétnej hrozby násilia, čo nesvedčí o použití násilia, resp. hrozby násilia, a preto ani samotná skutková veta nie je správne postavená.

Obhajoba má za to, že súd prvého stupňa hodnotil dôkazy len jednostranne v neprospech obžalovaného, pričom v dôsledku nesprávnej právnej kvalifikácii napáda obhajoba aj uložený trest v trvaní 5 rokov za neprimerane prísny vzhľadom k tomu, že na strane obžalovaného sa nejedná o osobu, ktorá by pravidelne páchala trestnú činnosť, naposledy bol odsúdený v roku 2016, z ktorého bol podmienčne prepustený v roku 2017, tak sa na neho hľadí, ako že sa osvedčil v skúšobnej dobe, preto nesprávne okresný súd použil pri ukladaní trestu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák.

Vzhľadom k týmto skutočnostiam preto obžalovaný cestou obhajkyne požiadal, aby bol napadnutý rozsudok zrušený, aby krajský súd vo vzťahu k bodu č. 1) rozsudku zmenil kvalifikáciu a uznal obžalovaného vinným len v zmysle § 212 ods. 1 písm. c) alebo d) Tr. zák. a uložil mu miernejší trest odňatia slobody, alternatívne, aby celý napadnutý rozsudok vo vzťahu k bodu 1) zrušil tak aj vo výroku o treste a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na podklade podaného odvolania potom Krajský súd v Banskej Bystrici nariadil vo veci verejné zasadnutie, na ktoré bol riadne a včas eskortou predvedený obžalovaný, bola prítomná jeho obhajkyňa, ako aj krajský prokurátor.

V konečnom návrhu obhajkyňa za obžalovaného uviedla, že v celom rozsahu sa pridrižiava písomných dôvodov odvolania, chcela by zdôrazniť, že znalec L.. Q. ohľadne novopamäti poškodeného sám uviedol, že táto je podpriemerná, poškodený pred políciou v prvej výpovedi nepovedal jednoznačne, ako sa mu obžalovaný vyhrážal, preto má obhajoba za to, že kvalifikácia konania obžalovaného v bode 1) rozsudku nie je správna, ale žiadajú tento skutok prekvalifikovať na trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. c) alebo d) Tr. zák. a v tomto smere aj potom obžalovanému ukladať miernejší trest odňatia slobody, eventuálne navrhuje zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský prokurátor v konečnom návrhu naopak uviedol, že napadnutý rozsudok je zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Sám obžalovaný v konečnom návrhu pred krajským súdom uviedol, že on aj v zmysle toho, čo povedala jeho obhajkyňa, sa tohto pridrižiava a bol by rád, keby mu bol skutok prekvalifikovaný na krádež a bol mu uložený kratší trest odňatia slobody.

Krajský súd v Banskej Bystrici potom v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým dal odvolateľ odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného A. B. nie je dôvodné.

Tak ako je to zrejmé z predloženého trestného spisu, ako aj napadnutého rozsudku, krajský súd preskúmaval len skutok a právnu kvalifikáciu ohľadne bodu 1) rozsudku, ako aj celý výrok o uloženom treste, pretože pokiaľ ide o skutok pod bodom 2) rozsudku, k tomuto urobil obžalovaný vyhlásenie a priznal vinu v plnom rozsahu, a preto skutkové a právne závery súdu prvého stupňa ohľadom bodu 2) rozsudku krajský súd nepreskúmaval.

Potom krajský súd po splnení prieskumnej povinnosti vo vzťahu k bodu 1) rozsudku musí konštatovať, že okresný súd na hlavných pojednaniach vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby mu umožňovali spravodlivé rozhodnutie, a to v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo ako aj v ich súhrne v zmysle ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol všetky skutočnosti, ktoré vzal ohľadne bodu 1) rozsudku za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa správal pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali, to znamená výpoveď obžalovaného A. B. a výpoveď poškodeného F. Y..

V tomto smere krajský súd poukazuje na podrobné odôvodnenie prvostupňového rozsudku ohľadne právnej kvalifikácie konania obžalovaného v bode 1) obžaloby, tak ako je uvedené na str. 9, posledný odstavec, resp. 10 prvý odstavec odôvodnenia rozsudku, kde sa okresný súd dostatočne presvedčivo a podrobne vysporiadal aj s námietkami obhajoby, ktorá svoje námietky voči právnej kvalifikácie ohľadne skutku pod bodom 1) rozsudku prezentovala nielen v prípravnom konaní, ale aj na hlavnom pojednaní pred prvostupňovým súdom a okresný súd sa s touto argumentáciou, tak ako to konštatuje krajský súd, dostatočne presvedčivo vysporiadal.

Krajský súd preto nemá žiadne pochybnosti o správnosti skutkových zistení ohľadne skutku pod bodom 1) rozsudku, tak ako sú uvedené vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania a aj podľa názoru krajského súdu je nimi jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný A. B. sa v kritickom období dopustil zločinu lúpeže v zmysle § 188 ods. 1 Tr. zák., tak ako je to uvedené vo bode 1) napadnutého rozsudku.

Pokiaľ ide o uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov nepodmienečne, obžalovanému A. B. za takúto trestnú činnosť, ktorej sa dopustil v oboch bodoch rozsudku, aj tento trest vzhľadom na kriminálnu minulosť obžalovaného, ako aj na to, že napriek tomu, že sa v minulosti dopustil trestnej činnosti a z ktorej bol podmienečne prepustený na slobodu, z tohto nepoučil a opätovne bezdôvodne z malickej príčiny sa dopustil dvoch v podstate závažných protiprávných konaní, a preto trest vo výmere 5 rokov nepodmienečne so zaradením do stredného stupňa stráženia je potrebný, aby obžalovaný celý vykonal a aby sa ponaučil z toho, že obdobnú trestnú činnosť nesmie páchať.

Tak ako to konštatoval odvolací súd, prvostupňový súd správne zistil skutkové ako aj právne posúdenie konania obžalovaného, podrobne a dostatočne presvedčivo v odôvodnení napadnutého rozsudku sa s týmito vysporiadal, a preto krajský súd nemá o záveroch prvostupňového súdu pochybnosti a závery a úvahy súdu si v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje, pričom poukazuje na to, že nie je povinnosťou krajského súdu sa vysporiadať s každým argumentom obhajoby, ak v princípe prevezme rozhodnutie nižšieho stupňa a považuje za správne, keď obhajoba vo svojom odvolaní nepoužila žiadne iné argumenty, okrem tých, ktoré uvádzala už v prípravnom konaní, či v konaní pred prvým súdom.

Podľa aktuálne platnej judikatúry Ústavného súdu SR právo na spravodlivý proces neznamená, že súd musí rozhodovať v súlade s predstavami a požiadavkami, resp. právnymi názormi strany konania, teda v danom prípade obhajoby, pričom z opačného pohľadu možno povedať, že zamietnutie takýchto názorov nie je možné považovať bez ďalšieho za porušenie práva na spravodlivý proces v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy SR a je to v právomoci všeobecných súdov interpretovať a aplikovať právne normy, ako aj vykladať ich a hodnotiť dôkazy tak, ako to vyplýva z ust. § 2 ods. 10, resp. 2 ods. 12 Tr. por.

S poukazom na uvedené skutočnosti preto krajský súd v súlade s ust. § 319 Tr. por. potom odvolanie obžalovaného A. B. ako nedôvodné zamietol.

Toto svoje uznesenie krajský súd prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.